

viața noastră pacea? În prima lectură de astăzi, care relatează experiența întâlnirii profetului Ilie cu Dumnezeu, autorul cărții ne spune că: Domnul nu era în furtună,... nu era în foc,... nu era în cutremur, ci în foșnetul unei dulci adieri de vânt. Sfântul Paul, în lectura a doua de astăzi, traversează o experiență tulburătoare: se preocupă de mântuirea poporului evreu din care provine, depozitarul profețiilor și al făgăduințelor, dar care nu recunoaște în Isus pe Mesia. Mântuirea, totuși, vine de la Domnul. Lui nu-i rămâne decât să strige ca și Petru: Doamne, salvează-mă!

Pr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 9-16 august 2026

9	D	DUMINICA A 19-A D.P.A.; Sf. Tereza Benedicta a Crucii (Edith Stein), fc. m., patr. a Europei
10	L	Sf. LAURENȚIU, DIACON M.
11	M	Ss. Clara, fc. **; Suzana, m.
12	M	Sf. Ioana Francisca de Chantal, clg. *
13	J	Ss. Pontian, pp. m., și Hipolit, pr. m. *; Ioan Berchmans, student
14	V	Sf. Maximilian Maria Kolbe, pr. m. **
15	S	ADORMIREA MAICII DOMNULUI; Ss. Tarciziu, m.; Iacint, pr.; Stanislau Kostka, clg.
16	D	DUMINICA A 20-A D.P.A.; Ss. Ștefan, rege; Rochus, pelerin

Gândul săptămânii

„O singură ambiție este legitimă: aceea de a fi mai buni.” (Fericitul Vladimir Ghika)

Foaia
LITURGICĂ

9 august 2026 • DUMINICA A 19-A DE PESTE AN • Sf. Tereza Benedicta a Crucii (Edith Stein), fc. m., patr. a Europei

LECTURA I

Ieși și stai pe munte în calea Domnului!

Citire din cartea întâi a Regilor 19,9a.11-13a

În zilele acelea, Ilie a ajuns la muntele lui Dumnezeu, Horeb, la peșteră, și a adormit acolo; și, iată, a fost adresat un cuvânt al Domnului către el. Domnul i-a zis: „Ieși și stai pe munte în fața Domnului, deoarece, iată, Domnul e pe punctul să treacă!” Atunci a fost un vânt mare și puternic, să rupă munții și să despice stâncile în fața Domnului; dar nu era în vânt Domnul. După vânt a fost un cutremur de pământ; dar nu era în cutremur Domnul. După cutremur a fost un foc; dar nu era în foc Domnul; după foc a fost un sunet de liniște adâncă. Când l-a auzit Ilie, și-a acoperit fața cu mantaua, a ieșit și a stat la intrarea peșterii.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 84(85),9ab-10.11-12.13-14 (R.: 8)

R.: Arată-ne, Doamne, îndurarea ta și dă-ne mântuirea ta!

Voi asculta ce zice Domnul Dumnezeu: El vorbește de pace poporului său și credincioșilor săi. Mântuirea este aproape de cei care se tem de el și gloria lui va locui pe pământul nostru. **R.**

Îndurarea și adevărul se vor întâlni, dreptatea și pacea se vor îmbrățișa; adevărul va răsări din pământ și dreptatea va coborî din ceruri. **R.**

Domnul își va revărsa bunătatea și pământul își va aduce roadele sale. Dreptatea va merge înaintea lui și-i va călăuzi pașii pe cale. **R.**

Foaia liturgică este un instrument liturgic pus la dispoziție de Actualitatea Creștină, revista Arhiepiscopiei Romano-Catolice de București / www.actualitatea-crestina.ro

LECTURA A II-A

Aș dori să fiu eu însumi anatema de la Cristos pentru frații mei.

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Romani 9,1-5

Fraților, spun adevărul în Cristos, nu mint. Martoră îmi este conștiința în Duhul Sfânt. Mare îmi este întristarea și nesfârșit chinul în inima mea. Căci aș dori să fiu eu însumi anatema de la Cristos pentru frații mei, rudele mele după trup. Aceștia sunt israeliți, ale lor sunt înfierea și gloria, alianțele și Legea, cultul și promisiunile; ai lor sunt patriarhii și din ei vine, după trup, Cristos, care este deasupra tuturor, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Ps 129(130),5

(Aleluia) Eu nădăjduiesc în Domnul; sufletul meu speră în cuvântul său. (Aleluia)

EVANGHELIA

Poruncește să vin la tine pe apă!

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 14,22-33

În acel timp, după ce Isus a săturat mulțimile, îndată i-a zoric

pe discipoli să urce în barcă și să meargă înaintea lui pe țărmul celălalt, până ce el va da drumul mulțimilor. După ce a dat drumul mulțimilor, s-a urcat pe munte singur, ca să se roage. Când s-a înserat, era acolo singur. Barca se îndepărtase deja de uscat, la mai multe stadii, zguduită de valuri, deoarece vântul le era împotrivă. Pe la straja a patra din noapte, Isus a venit la ei, umblând pe mare. Văzându-l că merge pe mare, discipolii s-au tulburat, spunând că este o fantasmă și, de frică, au început să strige. Dar Isus le-a vorbit îndată: „Curaj! Eu sunt, nu vă temeți!” Atunci Petru, răspunzând, i-a zis: „Doamne, dacă ești tu, poruncește să vin la tine pe apă!” El i-a zis: „Vino!” Coborând din barcă, Petru a început să umble pe apă și a venit spre Isus. Dar, văzând vântul puternic, s-a înspăimântat și, pentru că a început să se scufunde, a strigat: „Doamne, salvează-mă!” Îndată Isus a întins mâna, l-a apucat și i-a zis: „Om cu puțină credință, de ce te-ai îndoit?” Când s-a urcat în barcă, vântul a încetat, iar cei care se aflau în barcă l-au adorat spunând: „Cu adevărat ești Fiul lui Dumnezeu!”

Cuvântul Domnului

Episodul evanghelic al acestei duminici se situează în continuarea celui de duminica trecută, care ni-L prezenta pe Isus venit într-un ținut pustiu ca să fie singur. Mântuitorul nu a avut parte de momentele de singurătate pe care și le-a dorit întrucât o mulțime de oameni L-a întâmpinat. Mila pe care i-au stărnit-o acei oameni L-a condus pe Isus să-i vindece pe cei bolnavi și, la apusul soarelui, să-i hrănească cu doar cele cinci pâini și doi pești pe care apostolii le-au oferit.

Or, fragmenul evanghelic de astăzi ni-L prezintă pe Cristos într-o ipostază mai puțin obișnuită. Într-adevăr, după ce le-a poruncit ucenicilor să se urce în barcă și să treacă pe celălalt țărm al mării și a dat drumul mulțimii, Isus s-a urcat, mai întâi, pe munte ca să se roage, iar mai apoi, spre ziua, s-a apropiat de barca ucenicilor, zguduită de valurile agitate, umblând pe mare.

Această ipostază enigmatică a lui Isus, care merge pe mare, provoacă în noi nenumărate întrebări: Cum e posibilă o astfel de deplasare? De ce Sfântul Petru a putut să pășească pe apă atâta timp cât s-a încrezut în cuvântul lui Isus care l-a

chemat la el, iar în momentul în care a încolțit într-însul îndoiala a început să se scufunde? Ce vrea, de fapt, evanghelistul să ne transmită cu acest episod? Mai multe elemente din text ne sugerează un cadru care amintește contextul pascal atât al Vechiului Testament (Isus, asemenea lui Moise, se îngrijește de popor și-l hrănește în pustiu sau îi salvează din mare pe cei amenințați, ca la Marea Roșie), cât și al Noului Testament (Isus, purtând trăsăturile învierii, nu mai poartă condiționările spațiale ori gravitaționale și pășește triumfător peste valurile mării învolburate sau salvează și conduce Biserica – simbolizată de barca în care se află ucenicii). În plus, incidentul afundării în valuri a lui Petru din cauza necredinței sugerează dificultatea cu care mai târziu vor accepta apostolii realitatea și lucrarea salvatoare a lui Isus Cristos înviat. Cu alte cuvinte, Sfântul Matei ne invită la o lectură în cheie pascală a acestor întâmplări din viața lui Isus, lectură ce ne va fi utilă și nouă în situațiile dificile ale vieții noastre. Într-adevăr, adesea, viața noastră seamănă cu o rătăcire în pustiu sau cu o călătorie pe o mare agitată. Cine ar putea fi acela care să ne vină în întâmpinare și să readucă în